

Gönül 2

— Cevdet Dođan · 09 Mayıs 2012

Rüzgarla yarıştı, boran'la coştı,
Felekle barıştı, çağları aştı,
Menzile ulaştı, görünce şaştı,
Kemend-i yar ile tutuldu gönül..

Zirvelerden indi, ovada gezdi,
Bir çok güzel sevdi, birinden bezdi,
Önce anlamadı, sonradan sezdi,
Geçmez bir akçeye satıldı gönül.

Coşkun sular gibi aktı, çağladı,
Vuslat ümüdiyle gönül eğledi,
Hüsrana uğrayıp her dem ağladı,
Ölü bir denize katıldı gönül.

Dostlara güvendi, vefa görmedi,
Mevsimsiz açıldı, meyve vermedi,
Ulaşmak istedi, boyu ermedi,
Yokluk kervanına katıldı gönül.

Ağustos'ta yandı, kar bulamadı,
Şubatta üşüdü ,nar bulamadı,
Alış veriş yaptı, kâr bulamadı,
Ücra bir köşeye itildi gönül.

Hisari feleğın yoktur vefası,
Uzun sürmez, geçer, dehr'in sefası,
Çekilmiyor yarin artan cefası,
Bir paçavra gibi atıldı gönül...